

sunnuntai 27. maaliskuuta 2016

Radikaali Islam vaarana maailmalle kun lähestymme morsiusseurakunnan ylösottoa ja samalla 7-vuotista vaivanaikaa

Tässä tunnetun amerikkalaisen eskatologin ja evankelistan, pastori Hal Lindsey'n, Watchman Warning -raportti tältä viikolta, jossa hän pohdiskelee länsimaiden suhtautumista terrorismiin, joka perinteen mukaisesti kohdistuu Israeliin sekä nyt myös Eurooppaan. Suhtautumisissa on selviä eroja. Lopuksi Lindsey lainaa Raamatun jakeita, joissa puhutaan lähestyvistä 'pakanain aikojen' täyttymisestä samoihin aikoihin kun tapahtuu Kristuksen seurakunnan tempaus ja Jumalan suuntaama valokeila siirtyy vähitellen Israeliin juutalaiskansan pelastamiseksi. Raportin suomensi: Olli R.

Tällä vaaralla on nimi
This Danger Has A Name

By Hal Lindsey

<http://www.hallindsey.com/ww-3-25-2016/>

Brysselin pommi-iskujen jälkeen tiistai-iltana, presidentti Obama ei kehottanut Belgiaa hillitsemään vastaustaan. Hän ei painostanut heidän hallitustaan vapauttamaan ISIS-vankeja yrityksessä saada ISIS-johtajat neuvottelupöytään. Hän ei kehottanut Belgiaa antamaan Itä-Brysseliä terroristeille sovittelueleenä.

Joten miksi hän jatkuvasti pyytää Israelia tekemään samoja asioita?

Belgian hyökkäys toimi taas uutena muistutuksena siitä, että vihollinen väijyy keskuudessamme. Silti maamme johtajat kieltäytyvät kutsumasta tuota vihollista nimeltä. He sanovat sanat "ISIS", "ISIL", ja "Daesh". He myöskin puhuvat "al-Qaidasta" sekä "Boko Haram'ista". Mutta he kieltäytyvät tunnustamasta taustalla olevaa voimaa joka on niiden kaikkien takana - *radikaali Islam!*

Tämä epäonnistuminen ei ole pelkästään symboliikkaa tai semantiikkaa. Se aiheuttaa luhistumisen kyvyssämme puolustaa itseämme vihollista vastaan. Kuinka voimme voittaa vihollisen, jota kieltäydymme nimeämstä, ja näemme vain poliittisen korrektiuden linssin läpi?

Emme voi ymmärtää maailman nykytilaa ennenkuin käsitämme, että ISIS, al-Qaida, ja Boko Haram ovat eri nimiä samasta vihollisesta. Terroristiryhmät, joita vastaan sanomme taistelevamme, ovat kaikki radikaalin Islamin ilmentymiä. Niin ovat myöskin Hamas ja Hizbollah.

Länsimaiden johtajat kehottavat toistuvasti Israelia mukautumaan ja rauhoittelemaan iskiänsä. Kuitenkin Israelin viholliset ovat myös terroristeja - saman puun hedelmää, joka antoi meille ISISin ja al-Qaidan. Ei mikään toinen kansakunta elä niin lähellä radikaalin Islamin uhkaa kuin Israel.

Euroopassa he ovat vasta aloittelemassa taisteluaan. Viime vuoden Pariisin terrori-iskujen seurauksena Ranskan presidentti Francois Hollande sanoi, "Ranska on sodassa." Brysselin hyökkäyksen jälkeen, Ranskan pääministeri Manuel Valls sanoi, "Olemme sodassa. Olemme joutuneet muutaman viime kuukauden aikana sotatoimien kohteeksi Euroopassa."

Euroopassa, he ovat "sodassa" terroristien kanssa, mutta Lähi-idässä, he tukevat niitä. Israelin Gaza-konfliktin aikana terroristiryhmä Hamas'in kanssa vuonna 2014, presidentti Hollande kuvasi Israelin

itsepuolustusta ”joukkomurhiksi”.

Hän kysyi, ”Miten kukaan voi pysyä neutraalina, kun kansa, ei kaukana Euroopasta, taistelee oikeuksiensa ja alueellisen koskemattomuutensa puolesta?” Tuosta lainauksesta päätellen, saattaisit ajatella, että hän oli Israelin puolella. Mutta minä vakuutan sinulle, ettei hän ollut tukemassa Israelia. Hän syytti sitä.

Sunnuntaina massiivisessa Yhdysvaltain Israelin Public Affairs komitean (AIPAC) poliitiikan konferenssissa, Hillary Clinton piti pro-Israel puheen. Ei mitään yllätystä siellä - jokainen ehdokas, joka puhuu AIPACissa, antaa tukensa Israelille. Jo pitkän aikaa, ryhmän kokoukset ovat houkutelleet kummankin puolueen ehdokkaita, jotka yrittävät osoittaa solidaarisuuttaan juutalaisvaltiota kohtaan.

Mutta tänä vuonna, Mrs. Clinton'ia kritisoitiin hänen oman puolueensa jäsenten taholta sekä ihmisten, jotka sympatiseeraavat hänen toisenlaisia kantojaan. Lauren McCauley, vakinainen kirjoittaja liberaalille verkkosivustolle, [”Common Dreams”](#), kirjoitti, ”Puheensa aikana, Clinton vannoi vievänsä USA-Israel suhteen 'seuraavalle tasolle' - tasolle, joka mitä ilmeisimmin sisältää enemmän sotaa ja imperialismia, harvoja, jos mitään, oikeuksia palestiinalaisille, ja varmastikaan ei mitään talousboikotteja Israelia vastaan.”

Guardian'in kolumnisti Glenn Greenwald kutsui hänen puhettaan ”inhottavaksi”.

Rebecca Vilkomerson, *Jewish Voice for Peace* (JVP) -järjestön toiminnanjohtaja, sanoi, että Hillary Clinton'in AIPAC-puhe ”on muistutus valtavirtakeskustelun nykyisistä rajoista Israelia koskien, mikä yleensä perustuu rasistisiin ja islaminvastaisiin kestoilmastuksiin oikeuttaakseen kritiikittömän tuen Israelille.”

Kun ulkoministeri Clinton kehotti nuoria ihmisiä vastustamaan Boycott, Divestment, and Sanctions (BDS) -liikettä (Israelin vastainen boikottia, varojen poisvetämistä ja pakotteita kannattava liike), niin Naomi Dann, JVP:n mediakoordinaattori twiittasi, **”@HillaryClinton please STOP enlisting young people as soldiers on the ‘frontlines’ to silence the movement for Palestinian rights.”** (Hillary Clinton, ole hyvä ja LOPETA nuorten ihmisten värvääminen 'etulinjojen' sotilaisiksi hiljentämään Palestiinan oikeuksia puolustava liike.)

Liberaali -aikakauslehti, *Slate*, otsikoi, **”Hillary Clinton’s AIPAC Speech Was a Symphony of Craven, Delusional Pandering.”** (Hillary Clinton'in AIPAC-puhe oli sinfonia pelkurimaisesta, harhaluuloisesta parituksesta.)

”Pelkurimainen?” ”Harhaluuloinen?” Se saa minut miettimään, josko ulkoministeri Clinton voisi olla viimeinen demokraattien presidenttiehdokas joka edes teeskentelee tukeaan Israelin kansalle.

Sitten muistin, että republikaaneilla, myöskin, on omat Israel-arvostelijansa - ihmiset, jotka haluavat vain että Yhdysvallat poistuu tuosta osasta maailmaa, ja antaa heidän kaikkien tapella keskenänsä. He unohtavat miten pienessä maailmassa elämme nykyään. Kun ydinaseet ja niitä kuljettavat ohjukset lisääntyvät alueella, Amerikan täytyy olla osallinen siellä tai riskeerata kansallisen katastrofin synnyttämiseksi ennennäkemättömällä tasolla.

En usko, että tulee kestäväää Lähi-idän rauhaa ennenkuin Jeesus palaa. Mutta se ei tarkoita sitä, että meidän pitäisi tarkoituksellisesti antaa maailman hajota. Jeesus sanoi, **”Autuaita ovat rauhantekijät.”** (Matteus 5:9) Meidän täytyy jatkaa yrittämistä. Katastrofin pitäminen loitolla on hyvä asia.

Joissakin Raamatun paikoissa, Jumala toteaa jotakin erityistä, jonka puolesta meidän tulisi rukoilla. Tavallaan, hän antaa rukouspyynnön. On selvää, että Hän tietää jo tarpeen, mutta Hän haluaa meidät sitoutuneiksi Hänen kanssaan näissä asioissa.

Yksi Hänen rukouskäskyistään on Psalmissa 122:6-7, **”Toivottakaa rauhaa Jerusalemlle, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. Rauha olkoon sinun muriesi sisällä, olkoon onni sinun**

linnoissasi.”

Olemme jo näkemässä merkkejä Jerusalemin ja Israelin lähes toivottomasta kohtalosta joka tekee tuloaan. Aivan ”pakanain aikojen” lopussa, jolloin pakanain täysi luku on tullut sisälle pelastukseen, niin silloin tämä ilmiö tapahtuu, **”Mutta kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö. Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täyttyisi, mikä kirjoitettu on. Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä suuri hätä on oleva maan päällä ja viha tätä kansaa vastaan; ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät.”** (Luukas 21:20-24)

Tämä kattaa ajanjakson vuodesta 70 jKr. aina tempaukseen asti, jolloin pakanoiden täysi luku on PELASTUNUT. Tämä tulee päättämään 'pakanain ajat'. Sitten yhtäkkiä tapahtuu tempaus ja kaikki pelastuneet ihmiset, suurimmaksi osaksi pakanoita, tullaan sieppaamaan HERRAN JEESUKSEN kohtaamiseksi pilvissä. Kaikki kristityt, jotka ovat kuolleet, tulevat välittömästi kokemaan ruumiillisen ylösnousemuksen. Silloin elossa olevat muuttuvat kuolevaisista kuolemattomiksi. Sitten Jumalan erityiskohtelun valokeila siirtyy takaisin israelilaisiin. Se alkaa Jumalan ihmeellisellä 144,000 israelilaisen käännättämisellä Herran Jeesuksen Kristuksen evankelistoiksi. Luku koostuu 12,000 israelilaisesta kustakin Israelin 12 sukukunnasta. Daanin heimo on arvoituksellisesti jätetty pois. Tämä aikajakso kestää seitsemän vuotta ja se on jaettu kahteen jaksoon. Ensimmäistä jaksoa kutsutaan ”Ahdistukseksi” kestäen 3,5 vuotta; toista jaksoa kutsutaan ”Suureksi Ahdistukseksi” ja kestää samaten 3,5 vuotta. **[Mielestäni 'pakanain ajat' täyttyvät kolmessa vaiheessa: juuri ennen vaivanaikaa, vaivanajan puolivälissä ja lopuksi vaivanajan lopussa, josta vihjeenä [llm. 11:2](#), jonka mukaan pakanat tallaavat Jerusalemiä 42 kuukautta. Tempauksia eli ylöottoja on siis kolme. Suom. huom.]**

Sitten on joitakin erityisiä merkkejä, joita meille on annettu, koskemaan seitsemän vuoden Ahdistuksen aikaa, **”Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. Ja ihmiset menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella. Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.”** (Luukas 21:25-28)

Nämä Kirjoitukset ovat erityisesti sovellettavissa Kristuksen fyysiseen tulemiseen maan päälle Toisessa tulemuksessa.

Tämä on hyvin lyhyt tiivistelmä hyvin monimutkaista sarjaa profeetallisia Kirjoituksia, joista rukoilen, että Pyhä Henki opettaa sinua saamaan niistä selvyuden. Olkoon meidän siunatun Vapahtajamme armo teidän kansanne iäti. MARANATHA!

Lähettänyt Olli-R klo [23.16](#)